

- [all articles of same date](#)
- [articles of same date and centre](#)

- [all latest articles](#)
- [latest articles of same centre](#)

- [search all articles](#)
- [search same centre](#)

THU, 10 MAR 1994 22:07:53 GMT

Otadzbina zove

JEFTINE GLAVE

size: Sokantne vijesti o stanju u kasarnama VJ. Brojna ubistva obavijena misterijom - enigma lezi najvjerojatnije u Bosni. Slučaj vojnika Berica koji je, po vojnim izvjestajima, istovremeno poginuo i u Subotici i u Beogradu! Da li je neavno na Vogosci poginulo devet pripadnika VJ. Nezadovoljstvo u Crnoj Gori zbog slanja regruta iz ove republike, najcesce, na Kosovo. Mobilizacija izbjeglica.

tekst:

Pomisao o odlasku na odsluzenje vojnog roka u kasarne Vojske Jugoslavije, sve vise, izaziva pravu moru kod prispjelih regruta. Pretpostavlja se da je, u posljednje tri godine, zbog izbjegavanja vojne obaveze oko 300 hiljada mladica napustilo Crnu Goru i Srbiju. Vijesti o stanju u kasarnama su sokantne - govori se o maltretiranju, po raznim osnovama, po naredbi i bez nerdbje, javno i tajno, o gladovanju i gotovo anarhiji koja vlada o vojnickim objektima. Serija ubistava proslog ljeta u garnizonima u Vranju i Sapcu, kada su vojnici madjarske nacionalnosti usmrtili vojnike Srbe, dovelo je do usijanja ionako uzavrele medjunacionalne odnose. Dodatno nepovjerenje u vojnike nesrbe, uvecano je krajem oktobra mjeseca prosle godine, kada je u garnizonu Danilovgrad (udaljenom 20 km od Podgorice), za vrijeme vojne obuke, aktivirana nagazna mina koja je odnijela cetiri zivota. Krivac je pronadjen u oficiru - Makedoncu.

Medjutim, iako drzavna propaganda namece takvo misljenje, nijesu pripadnici nesrpskih nacionalnosti, bilo da se radi o vojnicima ili oficirima, jedini izvor nevolja: tragedija porodice Djeric to i potrdjuje. O cemu je rijec?

Vojnik Srdjan Djeric (VP 5920, Subotica), prema vojnom izvjestaju, stradao je 4. maja prosle godine na poligonu kraj kasarne u Subotici. Zvanicna verzija je glasila: dok je vojnik Djeric bio u transporteru, njegov drug iz cete uzeo je "zolju", opalio, i usmrtio Srdjana. Nesto kasnije, Srdjanovi roditelji dobijaju dvije smrtovnice - po jednoj, njihov sin je poginuo u Subotici, po drugoj, u Beogradu! Muka je stoga natjerala oca, Miodraga Djerica, da 27. jula prosle godine, u prisustvu nekoliko rodjaka i prijatelja, otkopa sinovljevi grob i u njemu pronadje nepoznato izmasakrirano tijelo. U zvanicnom vojnom izvjestaju stajalo je da je tijelo njegovog sina ugljenisano. Da misterija bude veca, ubrzo nakon toga, Miodrag Djeric, iz Karadziceve Republike Srpske dobija informaciju da je njegov sin - ziv! Od tada traje mucno potezanje po sudovima. Otac Djeric ne zna gdje mu je sin, da li je ziv ili ne, i ako nije - gdje je njegovo tijelo. Sanse da je u zivotu su sve manje, a njegova sudbina se vezuje za teritoriju Bosne, gdje se, suprotno zvanicnim tvrdnjama, vojnici regularnih jedinica Vojske Jugoslavije, sto milom sto silom, i dalje salju.

Tako se desava, kao nedavno u Niksicu, da roditeljima stignu limeni kovcezi sa tijelima njihovih sinova, direktno sa Pala, iako su oni bili ubijedjeni da im se djeca nalaze na podrucju Crne Gore. Njihovu uznemirenost zbog duzeg nejavljanja vojnika, oficiri su umirivali obrazlozenjem da su "na terenu". Postoje pouzdane informacije da je, samo u borbama pocetkom februara ove godine, u sarajevskom naselju Vogosca, poginulo najmanje devet pripadnika 72. diverzantske brigade VJ iz Panceva. Sve golobrادي mladici.

Vojnik S.M. koji je kao regrut postao pripadnik Korpusa za specijalne namjene kaze da su uzbunu dobili usred noci, da je oficir kratko govorio o imperativu odlaska u pomoc prekodrinskoj braci i da, posto se na njegovo ostro pitanje "ko ne smije" niko nije javio, svi su otpremljeni za Bosnu. S.M. dalje prica kako su tamo novcana primanja "bila sasvim dobra", ali da su zato borbe na Vogosci, u kojima su ucestvovali, bile zestoke. On dodaje da su njegove kolege iz 63. padobranske brigade, istovremeno, ucestvovali u srpskoj ofanzivi na bosanske linije odbrane kod Olova. Beograd to uporno demantuje, ali je u stampi nedavno objavljena smrtovnica na kojoj pise da je poginuo oficir Vojske Jugoslavije - "na bosanskom ratistu". Sve kasnije odbrane koje su stizale iz Generalstaba bile su neubjedljive, jer, sto je najtragicnije nocno dostavljanje limenih kovcega unesrecenim porodicama se i dalje nastavlja.

Bivsi vojnik D.B. iz Kolasina, gradica udaljenog 70.km sjeverno od Podgorice, govori o neprijatnostima koje je dozivio u garnizonu Kursumlija. On kaze da je stroj prilikom jutarnje smotre pjevao cetnicke pjesme, da su oficiri najcesce bili

raspojasani, nerijetko i pripiti, takodje, skloni maltretiranju vojnika. Posto se tome usprotivio, stavljen je u "zagradu", odredjena su cetiri vojnika za "cuvanje", ali posto se on i dalje bunio, na kraju je otpusten uz lose karakteristike. U tom kontekstu, sve cesce se govori o nezadovoljstvu koje se siri u Crnoj Gori zbog tretmana crnogorskih regruta. To ukljucuje i cinjenicu da se regruti iz Crne Gore najcesce upucuje na vreli kosovski teren. To je potvrđeno i nedavnim pisanjem u listu "Vojska" (od 27. januara). Izvjesni kapetan korvete Mihailo Vujovic, iz vojnog odsjeka u Niksicu, rekao je da samo 7 odsto regruta sa tog podrucja vojsku sluzi u Crnoj Gori, dok polovina odlazi u garnizone na Kosovu. Kako pise "Vojska" da bi se "doskocilo onima koji izbegavaju vojnu obavezu pribeglo se mesecnoj zdravstvenoj obradi i regrutovanju a predlozice se da se zakonskim aktima ozvanici zabrana izdavanja licnih dokumentata bez prethodnog uvodjenja u vojnu evidenciju".

Svoj dug otadzbini (ovom prilikom Karadjicevoj RS)"pocastvovani" su da oduze i izbjeglice iz Bosne koje su smjestene na teritoriji Srbije i Crne Gore. To se smatra necuvenim krsenjem medjunarodnih povelja, a da stvar bude jos tragicnija, vojna policija VJ - koja je za Karadzica lovila izbjeglice - cinila je to preko spiskova Crvenog krsta Srbije i Crne Gore. Na poledjini tih poziva pise: "U slucaju neodazivanja privodjenje ce vrsiti organi milicije, uz pokretanje odgovornosti". Nije napisano cijje milicije, valjda, da bi se "prikrio" jos jedan dokaz o umijesanosti Srbije i Crne Gore, odnosno, SRJ u bosanski konflikt.

Vladimir JOVANOVIC AIM Podgorica